

Maria Pikulińska-Ciuk, Jerzy Gula

Ciechanów - Zamek

Informator Archeologiczny : badania 5, 239-240

1971

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

ułożonych sześć poprzecznych belek o takim samym przekroju. Długość tych ostatnich wynosiła przeciętnie 270 cm. Wzdłuż wschodniej ściany konstrukcji stwierdzono siedem pionowych słupów o średnicy 10-30 cm. Dwa z nich były ustawione na belkach poprzecznych, a pozostałe white w siemię.

Nie odsłonięto natomiast północnej i zachodniej ściany budowli, ponieważ wchodziły one w profile wykopu, którego poszerzenie w tych kierunkach było niemożliwe ze względu na swą zabudowę mieszkalną. Utrudnia to dokładne określenie wymiarów i funkcji badanego obiektu. Wydaje się jednak, że nie była to budowla mieszkalna, ale raczej gospodarstwa lub produkcyjna. Wysunięta w ub. roku sugestia o łączności jej z ewentualnymi robotami górniczymi, prowadzonymi w tym miejscu w połowie XIII w. wydaje się bardzo prawdopodobna. Nadal jednak brak jest jakichkolwiek przedmiotów związanych z górnictwem solnym, wyjaśniających to zagadnienie. Jedynym rodzajem zabytków występujących w obrębie konstrukcji są drobne i nieliczne fragmenty ceramiki, najpewniej z około połowy XIII w.

CIECHANÓW - Zamek

Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska P.P. PKZ Oddział w Warszawie

Badania prowadzili: mgr Maria Pikulińska-Cink, mgr Jerzy Gula. Finansował WKZ w Warszawie. Trzeci sezon badań. Zamek średnio-wieczny.

Badania prowadzone są w związku z opracowywaniem projektu zagospodarowania zamku i mają na celu uzyskanie wiadomości uzupełniających prace prowadzone w latach 1966/1967.

Założone wykopy badawcze o łącznej powierzchni ok 90 m².

Wykop Nr XVI splanizowano w północno-wschodnim narożniku zamku /wschodnia część Domu Dużego/. W wyniku eksploracji ustalono: 1 - charakter nawarstwień na terenie Domu Dużego; 2 - poziomy użytkowania; 3 - rozplanowanie badanego pomieszczenia; 4 - rodzaj i sposób posadowienia fundamentów murów obwodowych i Domu Dużego.

Wykop XVII, odcinek A i B założono po wschodniej stronie zewnętrznej klatki wejściowej Domu Dużego. Eksploracja pozwoliła na stwierdzenie: 1 - trzech faz budowy zewnętrznej klatki wejściowej; 2 - istnienie kolejnych poziomów użytkowania i niwelacyjnych dziedzińca

Wykop sondażowy 1 założono w północno-wschodnim narożniku środkowego pomieszczenia Domu Dużego. Badania stwierdziły brak oporów skła-

piennych ce wyklucza hipotezę o pierwotnym przesklepieniu tego pomieszczenia.

Badania kontynuowano w momencie oddania sprawozdania i przewiduje się je w roku przyszłym.

CZERWIŃSK, pow. Płock

Zespół Badań nad Polskim Średniowieczem Uniwersytetu Warszawskiego i Politechniki Warszawskiej w Warszawie

Badania prowadził prof. dr Jan Zachwatowicz oraz doc.dr Zofia Ważyłowska, dr Teresa Mroczko, mgr inż.arch. Stanisław Michno i mgr Krzysztof Ciuk /autor sprawozdania/. Pierwszy sezon badań Średniowieczny kościół i klasztor kanoników regularnych /XII-XVI w./.

Prace są składową planowanych badań kompleksowych. Poprzedzały je sondáže prowadzone przez Konserwatora Zabytków Archeologicznych, sfinalizowane w nawie południowej kościoła.

Założono trzy wykopy na zewnętrznej części północnej - dwa wewnątrz kościoła - przy licu zachodnia fundamentu wieży północnej /kruchta/ oraz w stw. skarbczykn. Od południowej strony prace obejmowały przekrój po linii wschód-zachód dziedzińca klaszternego i dotarły do fundamentu nawy południowej na wysokości portalu południowego. Celem było prześledzenie stratygrafii i chronologii względnej elementów architektonicznych.

Posiłek współczesny przykrywał we wszystkich wykopach na zewnętrznej części kościoła przenieśnioną warstwę nowożytną, którą można datować na wiek XVIII, zawierającą również materiały wcześniejsze. W warstwie tej mierzają się pochówki szkieletowe, zarówno w trumnach jak i bez trumien, nie posiadające żadnego wyposażenia. Niekiedy groby były wkopywane w inne i niszczyły je, groby najstarsze wkopywane były w całość. Odsłonięto 39 szkieletów lub czaszek. Groby w wykopie od strony południowej były częściowo zniszczone przez nowożytny fundament równoległy do ściany kościoła.

Posiłek hamusa pierwotnego stwierdzono niewątpliwie tylko w wykopie odsłaniającym północny fundament wieży północnej. Odsłonięto tam także jedyną warstwę, którą można datować na wczesne średniowiecze. Jest to 30-centymetrowej grubości usypisko granitowych okrzesków, pochodzących jak się wydaje z produkcji ośców na elewacje kościoła.